

Hèctor Parra debuta en la gran òpera amb 'Wilde'

El compositor Hèctor Parra. © Eva Guillamet (foto d'arxiu)

L'obra, amb llibret de l'austríac Händl Klaus, s'estrena el proper dia 22 de maig al Festival de Schwetzingen amb un muntatge de Calixto Bieito.

Per Ana María Dávila

Aquesta vegada no hi haurà ni agosarades teories científiques ni experimentalismes electrònics. Només dues hores de música, 2.400 compassos concebuts a partir d'un llibret fosc i misteriós, amb reminiscències de *thriller*, que Calixto Bieito s'encarregarà de portar a escena. Així és *Wilde*, la nova òpera **d'Hèctor Parra** que, tot i ser la seva cinquena creació escènica, representa el debut del compositor barceloní en el món de l'òpera de gran format.

Exactament un any després de la seva darrera incursió en el gènere –la barroca *Das geopferte Leben*, estrenada a la Biennal de Munic el 20 de maig de 2014–, la nova obra de Parra pujarà per primer cop a un escenari el proper dia 22, en el marc del Schwetzingen Festspiele, un festival alemany de música clàssica i òpera que enguany ha confiat al tàndem format per Parra i el dramaturg austríac Händl Klaus (Rum, Tirol, 1969) l'estrena lírica que ofereix en cada edició.

“Vaig conèixer Händl Klaus en un festival als Alps i, des del primer moment, va haver-hi una gran sintonia. De seguida vam començar a parlar de fer una òpera”, explica Hèctor Parra, que ràpidament es va interessar per una peça teatral de Händl que s'havia estrenat a Basilea el 2007: *Wilde, l'home dels ulls tristos*. Revisada íntegrament pel seu autor, que fins i tot va afegir-hi personatges, aquella creació s'ha convertit ara en allò que Parra no dubta a definir com la seva *“millor obra, la més desenvolupada”*.

Concebuda per a sis cantants, actor mut i orquestra simfònica, i estructurada en tres actes, la trama de *Wilde* se centra en el personatge de Gunter, un jove metge que torna a casa després d'un llarg i dur període de servei a Moldàvia com a membre d'una ONG. Trencat emocionalment per aquesta experiència, s'equivoca i baixa del tren en una estació que no és la seva. On trobarà una ciutat fantasmagòrica i aparentment deserta, llevat de la presència a l'andana de dos germans. Informat que no hi haurà cap altre

tren fins a l'endemà, a Gunter no li queda més remei que acceptar la demanda d'aquells homes per visitar casa seva, on les seves tres germanes amb qui conviuen, a més del pare, es troben malaltes. A partir d'aquí s'inicia una absorbent i alhora sensual relació entre els personatges, al llarg de la qual aquesta estranya família sembla voler desposseir el nouvingut de la seva identitat i convertir-lo en un dels seus, tal com -s'intueix- han fet en ocasions anteriors.

Assaig d'una escena de l'òpera *Wilde* d'Hèctor Parra

A l'escenari del **Rokoko Theater de Schwetzingen**, aquests personatges comptaran amb les veus de d'Ekkehard Abele (Gunter), Marisol Montalvo (Hedy Flick), Mireille Label (Angela Flick), Lini Gong (Iris Flick), Vincent Lièvre-Picard (Hanno Flick), Bernhard Landauer (Emil Flick), a més d'Ernst Alisch en el paper mut de Wolfgang Flick. La direcció musical serà de Peter Runde, que se situarà al capdavant de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio d'Stuttgart.

"En aquesta òpera tot és misteriós. No sabem si això que veiem és real o és un somni, com tampoc sabem si aquestes persones estan vives o mortes", assenyala el compositor, per al qual l'obra tracta de *"com un ésser humà generós pot ser destruït pel cantó més salvatge i animal de l'home. És el tema de l'altruisme degradat"*, puntualitza.

Musicalment, Parra parla d'una línia de cant *"espectacular"* per a les tres germanes, per a les quals demana una soprano *coloratura*, una soprano lírica i una *mezzo*. *"Aquestes dones són com les sirenes de la Ilíada, tot i que també tenen quelcom de valquíries"*, afirma el compositor. Els registres masculins, per la seva banda, són força singulars: un baix baríton per a Gunter i un contratenor i un tenor agut (*haute contre*) per als dos germans. *"Aquests dos personatges parlen d'una manera molt especial, amb frases superposades i intercalades. Per això vaig voler donar-los una vis una mica còmica, amb unes veus inspirades pels castrati, però també pel teatre musical de Kurt Weill."*

De fet, la nova partitura de Parra és plena de citacions i referències. *"Si l'any passat el meu referent principal va ser el barroc de Händel, aquest any la meua principal inspiració ha estat la consagració de la primavera d'Stravinsky, i també he pensat molt en el Wozzeck de Berg"*, explica el músic, que creu que avui *"totes les òperes citen altres òperes"*. D'altra banda, enfrontar-se a un instrument de la dimensió d'una orquestra simfònica *"m'ha fet compondre d'una manera diferent. En la cambra -explica- cada instrument esdevé un món a part. El món simfònic m'ha donat més homogeneïtat i m'ha permès explorar noves harmonies"*.

El cantants reben les indicacions de Calixto Bieito

La presència en la direcció escènica de *Wilde* de Calixto Bieito afegeix encara més interès al projecte. *"Això va ser un suggeriment del director artístic del festival, Georges Delnon, responsable també de l'Òpera de Basilea. I a mi em va semblar fantàstic perquè vaig pensar que un home com Bieito li aniria bé a l'òpera. I la veritat és que m'ha sorprès molt. És un home que pensa molt en la música i la seva posada en escena és espectacular i molt trencadora"*, assegura el compositor.

© Eva Guillamet (foto d'arxiu)

Wilde, que també es podrà veure els dies 24 i 25, no serà pas l'única obra de Parra present al Festival de Schwetzingen, ja que el dissabte 16 de maig s'hi ha previst una jornada íntegrament dedicada al compositor, amb tres concerts exclusivament centrats en la seva obra. La primera audició, al matí, serà a càrrec de l'Ensemble Recherche, que interpretarà un programa integrat per peces de cambra com *Stress Tensor*, *Early Life* i els tríos *Wortschatten* i *Knotted Fields*. A primera hora de la tarda, el pianista José

Menor oferirà un recital també monogràfic amb composicions com *La dona d'aigua (El Montseny)*, *Quatre miniatures*, *Cos de matèria-Antoni Tàpies in memoriam* o *Carícies cap al blanc*. I finalment, al vespre, la violoncel·lista Séverine Ballon, el percussionista Sisco Aparici i l'especialista en música electrònica Thomas Goepfer interpretaran obres com *Exploration of light*, *L'aube assaillie* o *Tentatives de réalité*.

Després d'haver estrenat tres òperes els dos darrers anys –“*ha estat un període de treball molt intens però amb aquesta darrera obra crec que he consolidat la meua manera de compondre*”–, Hèctor Parra, pletòric, reconeix viure un moment força especial. Les dues properes temporades serà compositor resident al Palau de la Música Catalana i a l'Auditori de Barcelona alhora, la qual cosa li comportarà una destacada presència a l'agenda musical barcelonina i l'obligarà a deixar de banda durant un temps l'òpera per centrar-se en un repertori més orquestral.

Per aquesta raó, entre els seus projectes més immediats figura una suite simfònica extreta precisament d'aquesta darrera òpera, i un projecte encara més ambiciós, que estrenarà l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) l'abril de 2017 i que el farà tornar al món de la ciència i les teories astrofísiques. “*Es tracta d'una obra molt ambiciosa, de mitja hora de durada, per a orquestra simfònica, l'Ensemble Intercontemporain i electrònica, i que està inspirada en les teories d'un conegut físic francès que diu que l'univers és més petit del que ens pensem, perquè això que veiem no és res més que la duplicació i triplicació de les mateixes galàxies i estrelles*”, avança el músic. Un projecte que acarona amb entusiasme, tot i que, més endavant, anuncia, ja té en ment tornar al món de l'òpera perquè, com ell diu, “*és el que em fa vibrar més*”.